

การศึกษาการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

สุทธิพนธ์ จิรธิพรสิทธิ์ *

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาที่พันธ์ ดร.นพดล เจนอักษร และ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์ **

~~~~~

คำสำคัญ: การบริหารการศึกษา/ การอาชีวศึกษา/ การศึกษาเปรียบเทียบ
บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ 2) การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ 3) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ การวิจัยนี้เป็นการงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งเป็น 3 ตอนในการวิจัยครั้งนี้คือ ตอนที่ 1) เป็นการศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อค้นพบต่าง ๆ และงานวิจัยที่ค้นพบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทย ตอนที่ 2) เป็นการศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อค้นพบต่างๆ และงานวิจัยที่ค้นพบ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นการอธิบายกระบวนการ การบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ โดยการสรุปความเรียงเชิงวิเคราะห์ ในรูปแบบสารสนเทศ ตอนที่ 3) เป็นการวิเคราะห์การเปรียบเทียบและการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ในรูปแบบตาราง โดยนำข้อมูลของการบริหารของทั้งสองประเทศในแต่ละหัวข้อโดยมีจำนวน 18 ประเด็น มาวิเคราะห์เปรียบเทียบพร้อมกับสรุปผลการวิเคราะห์ และการแสดงผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความคิดเห็นต่อผลข้อมูลในการเปรียบเทียบ เพื่อเป็นการยืนยันการตรวจสอบ ความสอดคล้องกัน และความแตกต่างกันของผลข้อมูลที่ได้จากวิจัยผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์มีการวางแผนแนวทางการบริหารจัดการจำนวน 18 ประเด็นคือ นโยบาย, ยุทธศาสตร์, ระบบการบริหารจัดการ, การวางแผน, หลักสูตร, การจัดการเรียนการสอนเหมือนกันหรือแตกต่างกัน, การวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียนและการสอนของครูผู้สอน, การบริหารงบประมาณ, การ

* นักศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บริหารงานบุคคล, การบริหารกิจการนักศึกษา, ผู้เรียน, การนิเทศการศึกษา, การให้ความร่วมมือ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง, เทคโนโลยี, การจัดการศึกษากับสถานประกอบการ, คุณลักษณะของครูผู้สอนและการปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้สอน, ผลผลิตของการจัดการการศึกษา และการวัดและการประเมินผล

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทยมีความแตกต่างกันบางประเด็น อาทิ เรื่องของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนส่วนประเทศสิงคโปร์มีการจัดทำหลักสูตรที่รองรับการมีงานทำของผู้เรียนได้ทั่วโลก โครงสร้างการบริหารงานบุคคลประเทศสิงคโปร์ให้สถานศึกษาขึ้นตรงกับกระทรวงศึกษาธิการโดยตรงและเรื่องการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนประเทศสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นสำคัญ ทั้งสองประเทศมีการบริหารจัดการที่มีความสอดคล้องกันกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัยเป็นส่วนใหญ่

3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าส่วนใหญ่จะเห็นชอบในระบบการบริหารการจัดการอาชีวศึกษาประเทศสิงคโปร์ว่ามีระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนและประเทศชาติได้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาครั้งนี้ และในส่วนของประเทศไทยนั้นผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ไม่เห็นชอบในระบบการบริหารการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในบางเรื่อง อาทิ ระบบการบริหารจัดการภายใน การจัดสรรงบประมาณ การไม่มีกลยุทธ์ในการเชิญชวนให้ผู้เรียนเข้ามาศึกษามากยิ่งขึ้น การไม่มีการรับรองเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาแล้วจะมีงานทำ และความไม่มีคุณภาพในระบบการวัดและประเมินผลของผู้เรียน และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษาเป็นต้น ดังนั้นประเทศไทยควรจะนำแบบอย่างการบริหารการศึกษาของประเทศสิงคโปร์นี้มาเสริมสร้างประสิทธิภาพอาชีวศึกษาไทยให้มีคุณภาพต่อผู้เรียน ต่ออาชีพ และเศรษฐกิจของของสากลหรือของโลกในศตวรรษที่ 21

Abstract

The purposes of this research were to determine; 1) Vocational educational administration in Thailand and Singapore 2) The comparative study of vocational educational administration in Thailand and Singapore 3) The opinions of experts about the comparative results of vocational educational administration in Thailand and Singapore. This research was the qualitative research that divided into 3 parts; 1) Analyze principles, concepts, theories, discoveries and discoveries about professional education administration in Thailand. 2) Analyze principles, concepts, theories, discoveries and discoveries about professional education administration in Singapore that were describe the processes of professional education administration in Thailand and Singapore by analytic composition summary in the Information Essay. 3) Analysis comparisons and opinions of the experts about vocational education administration in Thailand and Singapore in the table form by taking the professional education information of them. There were 18

issues to analyze, compare and summarize the analysis results and showing the experts' opinion with comparative information to confirm consistency and the difference of the information that discovered from this research. The results of this research found that:

1. Vocational educational administration in Thailand and Singapore had 18 educational administration planning; policy, strategy, administrative system, planning, syllabus, The same or different teaching and learning management, measurement and evaluation of students' study and teachers' teaching, budget administration, human resources administration, student business administration, The learners, educational supervision, parents' cooperation and supporting, technology, school educational administration, teachers' attributes and performances, The output of educational administration and measurement and evaluation.

2. The comparative results of vocational educational administration in Thailand and Singapore had administration that there were some differences, such as the curriculum of teaching and learning in Singapore that supported employment of learners around the world., the structure of human resources administration in Singapore let the schools direct to the ministry of education, and Singapore prioritized to support the teaching and learning budget very much. Both countries had the most administration that according with research theoretical framework.

3. The expert opinions found that most of them agreed with the management system of vocational educational administration in Singapore that had effective educational administration system. The learners and the nation had benefits from this educational administration. In some Thailand educational administration, most experts disagreed with some vocational educational administration, such as internal administrative system. Budget administration, there wasn't strategy for inviting more students to study, didn't have supported when the student graduated to get a job, the lack of quality in the learner's measurement and evaluation system, and the quality of assurance systems in vocational educational administration. therefore, Thailand should adopt this educational administration model of Singapore to enhance the quality of Thai vocational educational administration for learners, carriers and international economy or the 21st century.

บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนระดับต้น และระดับกลางด้านเทคนิคในสาขาต่างๆให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน การจัดการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่การพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีได้นั้นจะต้องมีกระบวนการสร้างเทคโนโลยีอย่างครบวงจรตั้งแต่การออกแบบ การวิจัย และพัฒนาการสร้างต้นแบบการถ่ายทอดและดัดแปลงเทคโนโลยีสู่กระบวนการผลิตทั้งในภาคอุตสาหกรรมและการบริการสถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีให้สามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน(บรรเลง ศรีนิลและคณะ, 2548)

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายด้านการศึกษาที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาให้การศึกษาเป็นวาระแห่งชาติให้ปี 2556 เป็นปีแห่ง “การรวมพลังยกระดับคุณภาพการศึกษา” โดยจะต้องอาศัยพลังของสังคมทั้งมวลมาช่วยกันขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแนวนโยบายด้านการศึกษาของไทย และสานต่องานที่ได้ดำเนินการไว้แล้ว โดยได้กำหนดเป้าหมายมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถคิดวิเคราะห์เรียนรู้ได้ด้วยตนเองมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ภายในปีพ.ศ.2558 ดังนี้

- 1) ให้ผลการจัดอันดับการศึกษาไทยผลการทดสอบ PISA ของไทยอยู่ในอันดับที่ดีขึ้น
- 2) ให้สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อสามัญเปลี่ยนเป็น 50:50
- 3) ให้มหาวิทยาลัยไทยติดอันดับโลกมากขึ้น
- 4) ให้มีการกระจายโอกาสและเพิ่มความเสมอภาคทางการศึกษามากขึ้น

ระบบการศึกษาไทย ถ้าต้องการจะพัฒนาการศึกษาไทยให้ดียิ่งขึ้นในระดับภูมิภาคอาเซียน และให้นโยบายดังกล่าวจะเกิดขึ้นและประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องทำการศึกษาและติดตามความเคลื่อนไหวของการปฏิรูปการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนในเชิงเปรียบเทียบระบบการศึกษา ซึ่งในครั้งนี้อยู่ที่ต้องการที่จะศึกษาและค้นคว้า โดยการนำนโยบายการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศสิงคโปร์มาศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อทราบแนวทางการศึกษาในทุกเรื่อง และนำมาเปรียบเทียบปรับใช้ เพื่อเสริมความก้าวหน้าในการปฏิรูปการศึกษาพร้อมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศและเพื่อหาแนวทางบทบาทของการศึกษาไทยในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการศึกษาไทยให้ดียิ่งขึ้นและเป็นที่ยอมรับของภูมิภาคอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์
2. การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์
3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยจัดเตรียมโครงการวิจัยอย่างเป็นระบบตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย เริ่มต้นด้วยการศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นของการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งของไทยและสิงคโปร์ ด้วยการศึกษาวិเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากตำรา เอกสารวิชาการ ข้อมูลสารสนเทศ งานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากสื่อหลากหลายทั่วไปและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย จัดทำโครงร่างการวิจัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาฯ อนุมัติ และสอบปกป้องโครงร่างการวิจัย โดยขั้นตอนสุดท้ายของขั้นนี้เป็นการปรับแก้ไขโครงร่างการวิจัยตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องโครงร่างการวิจัย และขออนุมัติบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อดำเนินการทำการวิจัยในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เป็นการนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์สังเคราะห์ ตัวแปรมาสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ด้วยเหตุที่การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนลุ่มลึก มีความชัดเจนเพียงพอสำหรับการตอบคำถามการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยมีแนวทางการดำเนินการคือ การเก็บรวบรวมข้อมูล (Field Studies) เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา การดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ที่เป็นการศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร เชื่อมโยงกับแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบว่าผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีประเด็นปัญหาในการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ที่เหมือนกันกับเอกสารที่ได้จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

ขั้นตอนที่ 5 การยืนยันข้อค้นพบ

ยืนยันผลการวิจัยจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

ผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

การบริหารการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์มีการวางแผนแนวทางการบริหารจัดการจำนวน 18 ประเด็น ดังนี้

1) นโยบายการบริหารจัดการการศึกษา 2) ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษา 3) ระบบการบริหารจัดการศึกษา 4) การวางแผนการจัดการศึกษา 5) หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน 6) การจัดการเรียนการสอน 7) ระบบการวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียนและการสอนของครูผู้สอน 8) การบริหารงบประมาณ 9) การบริหารงานบุคคล 10) การบริหารกิจการ 11) การนิเทศการศึกษา 12) การให้ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ปกครอง 13) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษา 14) การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ 15) ผู้เรียนหรือนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา 16) คุณลักษณะของครูผู้สอนและการปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้สอน 17) ผลผลิตของการจัดการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา 18) การวัดและการประเมินผลการบริหารและการศึกษาภายในและภายนอก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

การเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์จำนวน 18 ประเด็นพบว่าบางประเด็นมีความเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในการดำเนินการดังนี้ คือด้านนโยบายการจัดการเรียนให้แก่ประชาชนมีการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนเรียนขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในส่วนการจัดการเรียนภาคบังคับคือ ประเทศไทย จำนวน 9 ปี และสิงคโปร์ภาคบังคับจำนวน 10 ปี วันเปิดและปิดภาคเรียนมีการปิดเทอมเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างของระยะเวลาการปิดภาคเรียนประเทศไทยจะเปิด-ปิดภาคเรียน ระยะสั้น 1 ครั้ง และระยะยาว 1 ครั้ง และประเทศสิงคโปร์จะเปิด-ปิดภาคเรียน ระยะสั้น 2 ครั้งเพียงครั้งละ 1 สัปดาห์ และระยะยาว 2 ครั้ง การวัดและประเมินผลมีความแตกต่างกันในเรื่องของหลักสูตรเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์การสนับสนุนส่งเสริมผู้เรียนอาชีวศึกษามีความเหมือนกันโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการปฏิรูปการศึกษา ยุทธศาสตร์การสนับสนุนงบประมาณทั้งสองประเทศมีการสนับสนุนงบประมาณแต่ประเทศสิงคโปร์มีการสนับสนุนงบประมาณพร้อมที่จะทุ่มงบประมาณให้เรียนได้อย่างเต็มที่ โครงสร้างการบริหารการจัดการศึกษาทั้งสองประเทศมีกระทรวงศึกษาเป็นผู้ดูแลเป็นหลัก แต่ประเทศไทยมีการวางแผนปฏิบัติราชการหลายลำดับขั้น ส่วนสิงคโปร์จากกระทรวงศึกษาธิการสู่โรงเรียนโดยตรง ด้านการบริหารบุคคลทั้งสองประเทศมีระบบในการบริหารงานบุคคลภายในองค์กรเหมือนกัน แต่ประเทศไทยมีการควบคุมและการกระจายอำนาจลงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ส่วนประเทศสิงคโปร์ การควบคุมกำกับติดตามอยู่ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการโดยตรง สถาบันการจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีความต่างกันประเทศไทยมี 12 ประเภทสถาบัน ประเทศสิงคโปร์มี 3 ประเภทสถาบัน หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนทั้งสองประเทศมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเหมือนกัน แต่ประเทศไทยมีหลักสูตรในการเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนประเทศสิงคโปร์จะเน้นจากผลผลิต จากการวิจัยที่ค้นพบขึ้นมาใหม่ การวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียนและการสอนของครูผู้สอน ประเทศไทยจะเน้นผลสอบจากเชิงทฤษฎีของผู้เรียน แต่ประเทศสิงคโปร์เน้นผลสอบจากเชิงปฏิบัติของผู้เรียน การประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกทั้งสองประเทศได้ให้ความสำคัญในการประกันคุณภาพทางการศึกษาโดย

ประเทศไทยการประกันคุณภาพภายในจะมีหน่วยงานของภาครัฐจะเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนการประกันคุณภาพภายนอกจะเป็นองค์กรอิสระ ส่วนของประเทศสิงคโปร์ในการประกันคุณภาพทางการศึกษาจะไม่แบ่งภายในภายนอก เพราะกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการประเมินโดยตรง

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยจากผลการเปรียบเทียบในประเด็นต่อไปนี้การจัดให้มีการอบรมระยะสั้น,การจัดทำข้อมูลความต้องการแรงงานวิชาชีพ การจัดการเรียนการสอนคู่กับการปฏิบัติงาน การจัดระบบการเรียนรู้เน้นคุณภาพ เน้นการอาชีพในสาขาต่างๆ การจัดหลักสูตรของประเทศสิงคโปร์ที่เน้นวิชาชีพโดยตรง การแยกประเภทของสายวิชาชีพ ระบบการพัฒนาบุคลากร สิ่งสนับสนุนการศึกษา ในการจัดทำห้องสมุดและสื่ออิเล็กทรอนิกส์,การเทียบโอนผลการเรียนจากประสบการณ์ การประเมินผลของทั้งสองประเทศจะบูรณาการให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนได้ การลงทุนและจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของประเทศไทย การให้ความสำคัญกับการจัดเทคโนโลยีในแต่ละสาขาวิชา การพัฒนาระบบ ICT เพื่อการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ความร่วมมือของภาครัฐและสถานประกอบการ ในขณะที่มีบางประเด็นที่ไม่เห็นด้วยส่วนของประเทศไทยในเรื่องต่อไปนี้ บริบทของการนำแรงงานเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรม เน้นแต่สถานศึกษาไม่เน้นคุณภาพของประเทศไทย แต่ประเทศสิงคโปร์เน้นคุณภาพของผู้เรียน การขาดในด้านทักษะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน อย่างเห็นได้ชัดในด้านมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระบบการบริหารจัดการภายใน การจัดสรรงบประมาณ การไม่มีกลยุทธ์ในการเชิญชวนให้ผู้เรียนเข้ามาศึกษามากยิ่งขึ้น การไม่มีการรับรองเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาแล้วจะมีงานทำ ความไม่มีคุณภาพในระบบการวัดและประเมินผลของผู้เรียน ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ดังนั้นประเทศไทยควรจะนำแบบอย่างการบริหารการศึกษาของประเทศสิงคโปร์นี้มาเสริมสร้างประสิทธิภาพอาชีวศึกษาไทยให้มีคุณภาพต่อผู้เรียน ต่ออาชีพและเศรษฐกิจของของสากลหรือของโลกในศตวรรษที่21

อภิปรายผล

1. ความสอดคล้องหรือเหมือนกันในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

จากการวิเคราะห์พบว่าทั้งสองประเทศมีการวางแผนแนวทางการบริหารจัดการที่เหมือนจำนวน 18 ประเด็นคือ นโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบการบริหารจัดการ การวางแผนหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเหมือนกันหรือแตกต่างกัน การวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียนและการสอนของครูผู้สอน การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารกิจการนักศึกษา ผู้เรียน การนิเทศการศึกษา การให้ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ปกครอง เทคโนโลยี การจัดการศึกษากับสถานประกอบการ คุณลักษณะของครูผู้สอนและการปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้สอนผลผลิตของการจัดการการศึกษา และการวัดและการประเมินผล

2. ความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงของทั้งสองประเทศ

1) ประเทศไทย มีการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีความรู้หรือด้อยโอกาส

2) ประเทศไทย มีการวางแผนขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีพะในโรงเรียนการศึกษาค้น
พื้นฐานและอาชีพะเพื่อคนพิการ อาชีพะวัยแรงงาน อาชีพะสูงวัย อาชีพะเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น

3) ประเทศไทย มีการวางแผนสนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กร ร่วมจัดอาชีวศึกษา ซึ่งได้แก่ สถานประกอบการ อปท. และภาคเอกชนจากสาขาอาชีพต่างๆ ฯลฯ

4) ประเทศไทย มีการวางแผนจัดอาชีวะทางเลือก อาชีวะทายาท วิทยาลัยอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์อาชีวะอินเตอร์ และอาชีวะเทียบโอนประสบการณ์

5) ประเทศไทย มีการวางแผนเพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษาด้วย อาชีวะทางไกลและเครือข่ายวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ (R-radio network)

6)ประเทศสิงคโปร์ ได้กำหนดสโลแกนให้เป็นที่รู้จักโดยสื่อสารเผยแพร่สภาพความพร้อมและการดำเนินการได้จริงของ ITE

7) ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ การติดต่อธุรกิจ การศึกษารวมไปถึงการใช้ชีวิตประจำวัน

8) ประเทศสิงคโปร์มีการจัดการศึกษาของสิงคโปร์ทั้งภาครัฐและเอกชนในทุก
ระดับรวมทั้งในโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนชาวต่างชาติทุกแห่ง ทั้งที่เป็นสายสามัญและวิชาชีพ
ต่างก็อยู่ภายใต้การควบคุมกระทรวงศึกษาธิการอย่างใกล้ชิด

9) สิงคโปร์ยังได้รับการสนับสนุนจาก การท่องเที่ยวสิงคโปร์ (Singapore Tourism Board) และคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และนวัตกรรม (Singapore International Enterprise) ที่นอกเหนือจากรัฐบาลจัดสรร

10) สิงคโปร์ยังได้รับการสนับสนุนจากองค์กร บริษัทเอกชน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินอย่างมากมาย เพื่อการสนับสนุนทุนการศึกษาของชาวต่างชาติที่มีความสามารถให้มีโอกาสศึกษาต่อในสิงคโปร์

3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยจากผลการเปรียบเทียบในประเด็นต่อไปนี้จะทำให้มีการอบรมระยะสั้น การจัดทำข้อมูลความต้องการแรงงานวิชาชีพ การจัดการเรียนการสอนคู่กับการปฏิบัติงาน การจัดระบบการเรียนรู้เน้นคุณภาพ เน้นการอาชีพในสาขาต่างๆ การจัดหลักสูตรของประเทศสิงคโปร์ที่เน้นวิชาชีพโดยตรง การแยกประเภทของสายวิชาชีพ ระบบการพัฒนาบุคลากร สิ่งสนับสนุนการศึกษา ในการจัดทำห้องสมุดและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเทียบโอนผลการเรียนจากประสบการณ์ การประเมินผลของทั้งสองประเทศจะบูรณาการให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนได้ การลงทุนและจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของประเทศไทย การให้ความสำคัญกับการจัดเทคโนโลยีในแต่ละสาขาวิชา การพัฒนาระบบ

ICT เพื่อการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ความร่วมมือของภาครัฐและสถานประกอบการ ในขณะที่มีบางประเด็นที่ไม่เห็นด้วยส่วนของประเทศไทยในเรื่องต่อไปนี้ บริบทของการนำแรงงานเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรม เน้นแต่สถานศึกษาไม่เน้นคุณภาพของประเทศไทย แต่ประเทศสิงคโปร์เน้นคุณภาพของผู้เรียน การขาดในด้านทักษะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน อย่างเห็นได้ชัดในด้านมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระบบการบริหารจัดการภายใน การจัดสรรงบประมาณ การไม่มีกลยุทธ์ในการเชิญชวนให้ผู้เรียนเข้ามาศึกษามากยิ่งขึ้น การไม่มีการรับรองเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาแล้วจะมีงานทำ ความไม่มีคุณภาพในระบบการวัดและประเมินผลของผู้เรียน ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ดังนั้นประเทศไทยควรจะนำแบบอย่างการบริหารการศึกษาของประเทศสิงคโปร์นี้มาเสริมสร้างประสิทธิภาพอาชีวศึกษาไทยให้มีคุณภาพต่อผู้เรียน ต่ออาชีพ และเศรษฐกิจของของสากลหรือของโลกในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2557** ของ
 กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติยา เอ็ฟฟานส และ ศุณิสรา ทดลา. (2555). **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่อง ปัญหาการจัดการศึกษาตามนโยบายเรียนดี.กรุงเทพฯ: สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน.**
- บรรเลง ศรีนิลและคณะ. (2548). **รายงานการวิจัยเส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ:สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาโครงการวิจัยโดยทุนสนับสนุนของ, 2548.**
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). **การวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.**